

Batı'nın Trajedisi: Ukrayna'yı ve Kurallara Dayalı Düzeni Feda Etmek

Ukrayna Neden Küresel Demokrasi ve Güvenliğin Korunması Açısından Hayati Önem Taşıyor

CEED

JUN 15, 2026

Ukrayna, hırpalanmış ama dirençli bir kalkan olarak dururken, kırık adalet terazisi kurallara dayalı uluslararası düzenin zayıflamasını simgeliyor.

Rusya'nın yürüttüğü saldırı savaşının sonucu, Batı'nın ikircikli tutumunun bir ürünüdür. Batı, çatışmada Ukrayna'nın savunmasını desteklerken, Rusya'nın oluşturduğu tehditle orantılı bir şekilde tepkisini artırmayı reddetmiştir. Kurallara dayalı düzen tehlikeye girmiş, Ukrayna ise savunmasında tek başına kalmıştır.

2024 sonbaharında, ABD başkanlık seçimleri öncesinde, Ukrayna Cumhurbaşkanı Volodymyr Zelensky, dönemin başkan adayı Donald Trump'a Ukrayna için Zafer Planını sundu. Ancak aradan yalnızca bir yıl geçtikten sonra Başkan Trump, Zelensky'ye bir ultiatom vererek, Kiev'den, Ukrayna'nın Rusya'ya teslim olması için 28 maddelik bir çerçeveyi kabul etmesini talep etti.

Rusya, yaklaşık on iki yıldır süren acımasız savaş ve soykırıma rağmen Ukrayna'yı teslim olmaya zorlayamadı. Ancak Trump göreve geleli henüz bir yıl bile dolmadan, sahte bir "barış" anlaşmasıyla Ukrayna'yı yenilgiyi kabul etmeye zorlamaya çok yaklaştı. Bu dramatik gelişme, Trump'ın iktidara dönüşünden bu yana küresel güvenlik düzeninde yaşanan radikal dönüşümü göstermektedir.

ABD yönetimi, Kremlin'in Ukrayna'ya ve Avrupa'ya yönelik taleplerini Amerikan baskısıyla destekleyerek, Moskova'nın "barışı" Ukrayna'ya karşı bir silah olarak kullanmasına olanak tanıyor. Temelde, Trump'ın önerisi Rusya'nın sebepsiz ve yasa dışı saldırganlığını meşrulaştırıyor. Saldırganı ödüllendirip kurbanı cezalandırarak – egemenliğini kısıtlayarak, halkını işgale feda ederek ve gerçek güvenlik, adalet ve tazminatı reddederek – ABD yönetimi dünyayı liberal, kurallara dayalı düzenin çöküşünün eşğine itiyor.

Bugün, liberal, kurallara dayalı düzenin kaderi, Batılı ülkelerin tutumuyla belirlendiği kadar Ukrayna'daki savaş alanlarında da şekilleniyor. Ukraynalılar, inatçı mücadeleleri ve büyük acılarıyla kurallara dayalı düzenin ön cephesini savunurken, Batılı ülkeler mücadele etmeden bu düzeni terk etme riskiyle karşı karşıyadır. Uluslararası hukuku açıkça hiçe sayan Rusya'nın savaşına yönelik herhangi bir çözüm, İkinci Dünya Savaşı sonrası sistemin kalan görünüşünü de yok eden bir kırılma noktası haline gelecektir.

Batı'nın Rusya'yı Durdurmadaki Başarısızlığı, Yıllardır Özgürlüğün Olmadığı "Yeni Düzen"in Önünü Açıyor

Trump'ın 28 maddelik listesi, Batı'nın dünya meselelerindeki liderliğini hızla yükselen otoriter güçlere kaptırdığının bir simgesidir.

Son seksen yıldır Batı'nın küresel etkisi, kurallara dayalı liberal uluslararası düzenin gücü ve çekiciliğine dayanıyordu. Bu düzen, insanlığın on yıllarca eşi benzeri görülmemiş bir güvenlik ortamının, özgürlüğün evrensel yayılmasının, insan onurunun korunmasının ve dünya çapında artan refahın tadını çıkarmasına katkı sağlamıştır. Ancak bu düzen, şu anda gözlerimizin önünde parçalanıyor.

Batı'nın trajedisi, askeri bir yenilginin sonucu değil, otoriter rejimleri cesaretlendiren bir dizi uzlaşmacı politikanın kaçınılmaz sonucudur. Rusya, Çin ve Kuzey Kore gibi haydut aktörler, kurallara dayalı düzeni korumak için gerekeni yapma konusundaki Batı ülkelerindeki siyasi irade eksikliğinden yararlanmıştı.

Batı'nın Rusya'ya yönelik politikası her açıdan başarısız olmuştur. Batılı hükümetler, Rusya'nın artan otoriterliği, militarizasyonu ve saldırgan dış politikasının açık tehdidine tanık olsalar da, Putin'in intikamcı rejiminin yükselişini cömertçe finanse etmişlerdir.

Batı, Rusya ile daha yakın ilişkiler kurmaya çalışırken, kendi güvenlik çıkarlarını akılsızca göz ardı etmiştir. Rusya'nın uluslararası hukuku ihlalleri, "ilişkilerin sıfırlanması" ve küresel ekonomiye daha fazla entegrasyonla ödüllendirilmiştir. Esasen Batı, Rusya'nın intikamcı gündemine uyum sağlamak için beyan ettiği ilkelerini yeniden uyarlamaktadır. Rusya, Batı'ya sadece gaz ve petrol ihraç etmekle kalmamış, aynı zamanda üst düzey siyasi ve iş çevrelerinde yolsuzluk, demokratik süreçlerin altüst edilmesi, propaganda, etki ağı, organize suç yapıları ve istihbarat unsurlarını da ihraç etmiştir.

Rusya'nın 2014 yılında Ukrayna'ya saldırı savaşını başlatmasının ardından Batı'nın söylemi değişmiştir, ancak politikalarının özü – üç unsura dayanan Moskova'ya yönelik yatıştırma politikası: uluslararası hukuku

savunmaktan kaçınmak, Ukrayna'nın çıkarlarını feda etmek ve işleri her zamanki gibi sürdürmek – değişmemiştir.

Rusya'nın yasa dışı saldırı savaşı 2022 yılına kadar görmezden gelindi. 2014 yılında Moskova'ya uygulanan, tamamen sembolik nitelikteki yaptırımlar, Rusya'nın uluslararası hukuka ve Avrupa'nın güvenlik düzenine yönelik bariz saldırısının ciddiyetini yansıtmıyordu. Ukrayna'ya, "Rusya'yı kıskırtmamak" amacıyla fiili bir askeri ambargo uygulandı; gerçekte ise bu, Ukrayna'yı savunmasız ve boyun eğmiş tutmak içindi. Hiçbir Rus, bir Ukraynalıyı öldürdüğü için uluslararası adalete teslim edilmedi. Yok edilen canlar veya mallar için hiçbir tazminat ödenmedi. Rus ekonomisine yapılan devasa yatırımlar devam etti. Avrupa'nın güvenlik çıkarları göz ardı edilirken, Rus enerji kaynaklarına olan kritik bağımlılık arttı – ikinci bir Nord Stream boru hattı, stratejik yolsuzluğun kötü şöhretli sembolüydü. Moskova'ya yönelik yatıştırma politikası, Rusya'da faaliyet gösteren yozlaşmış işletmelere ve Kremlin'in gölge finansmanından kar eden siyasi aktörlere fayda sağlarken, Batı toplumları genel olarak zayıfladı.

2014 yılında, Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik saldırgan tutumuna yanıt olarak ABD Kongresi, **Ukrayna Özgürlük Destek Yasası'nı kabul etti.** Bu yasa, ABD'nin politika hedefini; kapsamlı ekonomik yaptırımlar, diplomasi, Ukrayna halkına yardım ve askeri kapasite sağlama çabası yoluyla Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik yeni işgallerini caydırmak ve Ukrayna'nın egemenliğini ve toprak bütünlüğünü yeniden kazanmasına yardımcı olmak olarak tanımladı. Bununla birlikte, bu hedef hiçbir zaman buna uygun eylemlerle desteklenmedi. Felaket derecesinde yetersiz çabaların sonucu olarak, Rusya'nın saldırganlığı bastırılmamıştır. Aksine, Batı'nın kararsızlığı ve eylemsizliği, Rusya'yı dünyanın gözü önünde Ukraynalılara karşı soykırım politikasını sürdürmeye daha da cesaretlendirmiştir.

Şubat 2022'de Rusya'nın Ukrayna'ya karşı savaşının büyük ölçüde tırmanması, Batı'daki birçok kişi için sert bir uyanış oldu ve Batı'nın Rusya politikasında büyük bir dönüşüme yol açtı. Rusya'ya karşı daha

radikal önlemler kademeli olarak uygulamaya konuldu ve Batı'nın desteği, Ukrayna'nın savunma çabalarının sürdürülebilirliği için vazgeçilmez hale geldi. Değişmeyen şey ise, Batı'nın Rusya'nın savaşına verdiği tepkinin temel dayanağıdır: Moskova, Ukrayna'nın zararına yatırılmalıdır. Batı, Ukrayna'nın Rusya'yı yenmesine yardım etmeyi taahhüt etmek yerine, Ukrayna'yı "mümkün olan en iyi müzakere konumuna" getirme gerekçesiyle yatırma politikasını izlemeyi tercih etti. Bu strateji, Kiev'in Moskova'ya "gönüllü" tavizler vereceği varsayımına dayanmaktadır. Batı'nın taahhüt ettiği tek kırmızı çizgi, Ukrayna'nın egemen bir devlet olarak varlığının korunmasıdır; ancak bu egemenlik pratikte sınırlı kalmaktadır.

Trump'ın başkanlığı, kendisinden önceki nesiller boyu Batılı liderlerin büyük emeklerle inşa ettiği Batı öncülüğündeki kurallara dayalı düzeni, kendi kendini yok etme sürecine daha da sürükledi. Trump'ın Rusya'nın savaşına yönelik sözde barış yaklaşımı, Ukrayna'yı direnişi bırakmaya ve Moskova'nın yasa dışı taleplerini "gönüllü" olarak kabul etmeye zorlamaktan ibaretti. Eğer Trump'ın tersine çevrilmiş değerleri galip gelirse, dünya kendini savaş suçlusunu Putin'i, tıpkı Trump'ın kendisi gibi, Nobel Ödülü'ne layık bir barış elçisi olarak kabul ederken bulabilir.

Rusya'nın Ukrayna'yı tahrip etmesi sürüyor çünkü **Ukrayna yeterince desteklenmezken, Rusya aşırı korunmaktadır**. Batı'nın Rusya'nın savaşına verdiği tepki, kurallara dayalı düzeni korumak için gerekenlerle orantısız kaldıkça, uluslararası güvenlik düzeninin çöküşüne o kadar yaklaşıyoruz.

Rusya'nın saldırganlığını durdurmak istiyorsak, Batı politikasının merkezinde düzeltilmesi gereken iki büyük eksiklik var: Moskova'nın intikamcı küresel hırslarının hafife alınması ve Rusya'nın Ukrayna'daki soykırım hedeflerinin kabul edilmemesi.

Rusya, Küresel Barışa Yönelik Başlıca Tehdittir

Rusya'nın küresel bir süper güç statüsünü yeniden kazanmaya yönelik intikamcı emelleri tehlikeli bir şekilde hafife alınmıştır.

Batı, Rusya'nın saldırgan planlarının Batı'nın güvenlik ve ekonomik çıkarlarını etkilemeden Ukrayna ya da eski Sovyet coğrafyası sınırları içinde kontrol altına alınabileceğine inanıyordu. Hatta Rusya'nın 2021'de NATO'ya (Ukrayna'ya değil!) **verdiği ültimat** bile Batı'nın kibirli ve yenilmezlik havasını sarsmamıştı.

Batı, yüksek GSYİH'sının kendisini her türlü tehditten koruduğu yönündeki yanlış inanca kapılmış ve Batı'nın hakim olduğu uluslararası düzene son vermeyi amaçlayan Rusya'nın hesaplı stratejisine karşı toplumlarının direnme kapasitesindeki ciddi sorunları göz ardı etmiştir. Rusya, ekonomik rekabet gücündeki eksikliklerini, yurtdışında acımasız şiddet uygulamak, enerji kaynaklarını bir silah olarak kullanmak, yabancı ülkelerin üst düzey siyasi ve iş çevrelerini yozlaştırmak, devlet yönlendirmeli propaganda, etki ağı ve bölücü siyasi aktörleri destekleyerek, dünya çapında demokratik süreçleri baltalamak, organize suç yapılarından yararlanarak hedeflerini zayıflatmak ve istihbarat unsurlarını sızdırmak gibi kötü niyetli eylemlerden elde ettiği avantajlarla telafi etti.

Batı, Putin'in Rusya'yı ideolojik olarak beyin yıkanmış, totaliter ve militarize bir topluma dönüştürmesini görmezden gelmeye devam ederken, Moskova Batı'yı istikrarsızlaştırmak için altyapısını sessizce inşa ediyor ve "yeni bir dünya düzeni"ni başlatmak üzere Pekin ile ortaklığını genişletiyordu. Çin-Rusya ittifakı, uluslararası ilişkiler dünyasını yeniden şekillendiren kararlı bir Batı karşıtı grup oluşturdu. Bu düşmanca eksenin desteği, Rusya'ya NATO üyesi devletlerin topraklarında terör ve sabotaj eylemleri düzenlemek, finanse etmek ve yönetmek de dahil olmak üzere Batı'ya karşı bir hibrit savaş başlatacak kadar güven verdi. NATO'nun caydırıcılığı artık tartışılmaz değildir.

Trump'ın 28 maddesi, Rusya'nın Ukrayna'da ciddi bir askeri başarı elde edemese de küresel güç olma yolunda kaydettiği kazanımları vurguladı.

Rusya, savaş suçluları tarafından ele geçirilmiş ve dünya barışını tehdit eden bir kanun kaçağı devlet olarak muamele görmek yerine, uluslararası ilişkilerde özel bir muamele görüyor; bu da onun uluslararası hukukun üstünde hareket etmesine ve saldırısının kurbanına değil, aynı zamanda ABD'nin sözde liderlik ettiği savunma askeri ittifakı da dahil olmak üzere ABD'nin müttefiklerine de iradesini dayatmasına olanak tanıyor. Trump'ın Rusya'yı yüceltmesi, uzun süredir kamuoyuna yansıtığı tutumunu yansıtıyor. Ukrayna'nın teslim olması için önerilen çerçevenin ayrıntıları hiçbir belirsizliğe yer bırakmıyor: Onun dünya politikasına ilişkin görüşüne göre, büyük g saldırganlığının karşılığında savaş ganimetleriyle ödüllendirilmeli, küçük bir ülke ise direnişinin bedeli olarak aşağılayıcı tavizlerle cezalandırılmalıdır. Bu durum, Trump'ın saldırgan iddialarının hedefindeki ülkeler için önemli bir uyarı niteliğinde olmalıdır. Trump'ı yatıştırma abaları, Putin'i yatıştırma çabaları kadar etkili olacaktır.

Ukrayna'yı teslim olmaya zorlamak, Trump'ın Amerika'nın zgr dünyanın lideri olarak üstlendiği uzun soluklu rolü terk etme politikasının en somut örneğidir. Yönetimi, saldırgan bir dış politika izlemekte ve ülkedeki demokrasiyi zayıflatmaktadır. Trump'ın "büyük Amerika" vizyonu, giderek Putin rejiminin yükselişinin temelini oluşturan benzer fikirler üzerine kurulu gibi görünüyor: "güçlü olan haklıdır" politikalarını meşrulaştırmak için intikamcı duyguları beslemek.

Ukrayna'nın Rusya'ya karşı direnişinin, Trump'ın Washington ile Moskova arasında yeni bir ortaklık ilişkisi kurma arzusunun önünde engel teşkil ettiği çok uzun zamandır açıktır. 28 maddelik metinden de anlaşıldığı üzere, Trump yönetimi, kurallara dayalı liberal düzeni yok etme pahasına bile olsa bunu yapmaya hazır görünmektedir.

İlk olarak, Kremlin ile yeniden uyum sağlama yönündeki bu yeni girişim, Moskova'yı Pekin'den kopararak Çin'i zayıflatmayı amaçlayan bir "ters Kissinger" siyasi stratejisi olarak gerekelendirildi. Bu kötü tasarlanmış politika, dünya düzenini altüst etme yönündeki iddialı hedeflerin gerçekliğiyle kısa sürede karşı karşıya kaldı; bu hedefler, Rusya ile Çin'i,

ABD'nin stratejik bir kayma için sunabileceği herhangi bir teşvikten çok daha güçlü bir şekilde birbirine bağlıyor.

Artık, Trump'ın kural temelli düzeni yıkmak için Putin ile kurduğu gizli anlaşmanın, 1944'teki Dördüncü Moskova Konferansı sırasında varılan "Yüzde Anlaşması"ni andırır şekilde, Rusya ve Çin ile birlikte dünyayı etki alanlarına bölüşmenin önünü açmak üzere tasarlandığı giderek daha açık hale geliyor. Ukrayna böyle bir anlaşmanın kurbanı olursa, Avrupa Birliği'nin varlığı muhtemelen bunun bir sonraki sonuçlarından biri olacaktır.

Batı ülkeleri, Ukrayna'nın çıkarlarını Rusya'ya feda etmenin barış getirmeyeceğini, aksine daha fazla savaşa yol açacağını nihayet kabul etmelidir. Batı, Rus ordusunun barbarca taktiklerine karşı savaşa konusunda muazzam deneyime sahip yetenekli bir askeri müttefiki kaybetmekle kalmayacak, aynı zamanda Moskova'nın kurallara dayalı düzeni yıkmasına yardımcı olacak ve dünya çapında daha fazla şiddetin önünü açacaktır. Bu şiddetin de doğrudan hedefi Batı ülkeleri olacaktır.

Rusya'nın Hedefi Ukraynalıları Ruslaştırmak ve Ukrayna'yı Rusya'ya Katmaktır

Batı'nın Rusya'yı durdurmada başarısız olmasının ikinci önemli nedeni, Rusya'nın Ukrayna'daki suç teşkil eden eylemlerinin gerçek niteliğini kabul etmemesidir. Bu savaş; imha, soykırım, kültür katliamı, dil katliamı ve ekolojik katliamdan ibarettir.

2014 yılından bu yana Rusya, hem Ukrayna devletini hem de Ukrayna ulusunu yok etmeyi amaçlamaktadır. Bu soykırım hedefi, Rusya'nın Ukrayna'ya karşı sürdürdüğü savaşın başlıca itici gücüdür. Bu nedenle, Moskova'nın imparatorluk hırsı, Ukrayna'nın güneydoğusundaki ek toprakları bir yatıştırma politikası kapsamında sunmakla tatmin edilemez.

Rus devleti, insanlık düşmanı Rusçuluk ideolojisini açıkça benimsemekte ve devletin yönettiği devasa bir propaganda makinesi aracılığıyla halkını Ukraynalılara karşı soykırım yapmaya kışkırtmaktadır.

Rusya'nın işlediği sayısız korkunç suç, Ukraynalıları yok etmeye yönelik devlet destekli ve koordineli bir planı ortaya koyuyor: sivil nüfusa yönelik Rus saldırılarının korkunç boyutu, acımasızlığı ve izlediği kalıp; **sivil halka ve hayati altyapıya yönelik**, tarihte eşi benzeri görülmemiş ölçekte hava saldırıları; **insansız hava araçlarıyla sivilleri avlamak** için uygulanan sistematik bir "sivilleri hedef alma" taktiği; liderlerin, aktivistlerin, gazetecilerin ve din adamlarının kasıtlı olarak hedef alınması; toplu mezarlar; **çocukların yasa dışı olarak sınır dışı edilmesi**, kimliklerinin silinmesi ve askeri eğitime tabi tutulmaları amacıyla beyinlerinin yıkanması; sistematik şiddet, işkence ve tecavüz; şehirlerin yakıp yıkılarak askeri kuşatılması; ve daha fazlası.

Batı hükümetleri, Rusya'nın Ukraynalıları ayrı bir ulusal ve etnik grup olarak varlığını ortadan kaldırmayı amaçlayan kasıtlı, devlet yönlendirmeli bir politika uyguladığını görmezden gelmeyi bırakmalıdır. Bu politika, Ukrayna egemen devletini parçalamak için bir araçtır, çünkü Ukrayna ulusunun varlığı, Ukrayna devletinin temelidir.

Batı, Mücadeleye Katılmayarak Kaybediyor

Rusya'nın soykırımını durdurmak için Ukrayna'ya yardım etme konusunda Batı'nın sergilediği siyasi tereddüt, Ukrayna'yı sonsuz bir yıkıma mahkum etmiştir. Trump'ın Ukrayna politikasında yaptığı U dönüşünden bu yana, yıkımın boyutu katlanarak artmıştır.

Ukrayna'nın, suçlu Rus rejimini hesap vermekten koruyan ve insani kaygılar kisvesi altında Rusya'yı savaş ganimetleriyle ödüllendiren sözde bir "barış planına" ihtiyacı yoktur. Masada tek bir barış planı olmalıdır: Rusya'nın Ukrayna'ya karşı saldırı savaşı ve Ukraynalılara karşı gerçekleştirdiği soykırımla ihlal ettiği uluslararası hukukun tam olarak yeniden tesis edilmesi. Bu plan, Rusya'nın yenilgisini gerektirmektedir ve

bu hedef ulaşılabilir. Ukrayna, Rusya'nın kil ayaklı bir dev olduğunu çoktan kanıtlamıştır.

Ukrayna, liberal küresel düzenin korunması için savaşan, savaş alanında kalan son savaşçıdır. Bazı Batılı liderler, Ukrayna'nın bu ortak davanın n saflarında yer aldığını kabul etse de, dayanışma beyanları sağlam siyasi, ekonomik ve askeri eylemlere dönüştürülmelidir:

- Ukrayna'nın kendini savunmasını finanse etmek amacıyla Rusya'nın devlet varlıklarına el konulması.
- Rusya'nın savaşı sürdürmesi için gerekli kaynakları elinden almak üzere ülkeye kapsamlı bir ekonomik ambargo uygulanması.
- Rusya'nın sivil nüfusu hedef alma kapasitesini önemli lde kısıtlamak amacıyla Ukrayna'ya uzun menzilli silahlar sağlanması.
- Ukraynalılar için adaletin hiçbir müzakerede pazarlık kozu olarak kullanılmayacağına dair net bir mesaj vermek üzere, savaş suları ve soykırım suçlarını işleyen Rus faillerin uluslararası mahkemelerde yargılanması.
- Ukrayna ile sınırı olan NATO yesi ülkelerin, Rusya'nın hava tehditlerine karşı ortak savunma yapmak üzere Ukrayna ile işbirliğine başlaması.
- Ukraynalı sivilleri ve altyapıyı füze ve insansız hava aracı saldırılarından korumak ve tüm Avrupa'nın güvenliğini tehdit eden, Rusya'nın Ukrayna'nın sivil nükleer altyapısına yönelik saldırılarından kaynaklanabilecek bir nükleer kaza riskini azaltmak amacıyla insani bir askeri misyonun başlatılması.
- Rusya'nın dekolonizasyonunu ve anti-emperyalist dönüşümünü destekleyen bir politika izlenmesi.
- NATO yesi ülkelerin topraklarında terör saldırıları organize ettiği, finanse ettiği ve yönettiği gerekçesiyle Rusya'nın terörizmi destekleyen devlet olarak ilan edilmesi.

- Batı ve Ukrayna savunma sanayilerini korumak için Avrupa askeri personelinin konuşlandırılması.
- Ukrayna'nın meşru savunma çabalarını güçlendirmek için gönüllü bir koalisyon gönderilmesi.
- Ukrayna'ya NATO üyeliği teklif edilmesi.

Geleceği Savunmak

Kural temelli düzeni korumak, bu düzenin dayandığı temel değerleri ve ilkeleri savunmak için kararlılık, eylem ve gerekli riskleri almaya hazır olmayı gerektirir.

Rusya yalnızca Ukrayna ile savaşmıyor; insanlıkla savaşıyor. Ukrayna'nın kırmızı çizgileri, uluslararası kural temelli düzenin sınırlarıdır. Ukrayna'yı sınırlı egemenliği "gönüllü" olarak kabul etmeye veya Rusya'nın toprak kazanımlarını herhangi bir şekilde tanımaya zorlamak, uluslararası hukukun görünüşünü koruyamayacaktır. Rusya'nın saldırganlığını normalleştirmek, Çin-Rusya ittifakını özgürlükten yoksun yeni bir dünya düzeni peşinde koşmaya teşvik edecektir. Rusya Ukrayna'da galip gelirse, bu bir emsal teşkil edecek, başka yerlerde saldırı savaşlarını teşvik edecek ve Batı karşıtı eksenin Avrupa genelinde etkisini genişletmesinin önünü açacaktır.

Özgür dünyanın geleceği, onu savunmaya yönelik kolektif kararlılığımıza bağlıdır. İnsanlık tarihinin bu kritik döneminde Amerika'nın rolü cesaret kırıcı olsa da, dünyadaki kurallara dayalı düzenin ana dayanağı olarak Avrupa Birliği'ne özel bir sorumluluk düşmektedir. Ortak hedefimiz, saldırgan Rus rejimini yenilgiye uğratmak ve dünya özgürlüğünü ortadan kaldırmaya çalışan güçleri zayıflatmak olmalıdır.